

ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ

излиза

за сега три пѣти въ седмицата: вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на «Държавенъ Вѣстникъ»

за въ Княжеството е 16 л., за повнѣ съ прибавление на пощенскитѣ разности.

ЗА ВСѢКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ половина страници 30 стотинки.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко, що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ, се испраща до Администрацията му.

Год. VI.

СОФИЯ, вторникъ 24 януарий 1884 год.

Брой 8.

Извѣстия отъ Двора на Негово Височество

Въ срѣда, 11 януарий, Негово Височество прие на докладъ Министра на Външнитѣ Дѣла и Исполвданията г. Балабанова и Министра на Народното Просвѣщение г. д-ра Д. Моллова.

Същия денъ има честта да се представи на Негово Височество Началника на Военното на Негово Височество Училище Подполковникъ Ремлингенъ.

Въ четвъртъкъ, 12 януарий, имахъ честта да се представятъ на Негово Височество г. Бошнаковъ и г. Шоповъ.

Въ петъкъ, 13 януарий, Негово Височество прие на докладъ Министра на Финанситѣ г. Сарафова и Съвѣтника при същото Министерство г. Кеке.

Същия денъ имахъ честта да се представятъ на Негово Височество Флигель-Адютанта на Негово Величество Всеросийския Императоръ Полковникъ Баронъ Каульбарсъ и Командира на Собствения на Негово Височество Конвой Ротмистръ Фонъ Кубе.

Вечерта Негово Височество благоволи да прера вѣ домътъ на Английския Дипломатически Агентъ и Генераленъ Консулъ г. Ласселса.

Въ сѣбота, 14 януарий, Негово Височество прие на докладъ Министра на Правосъдието г. д-ра К. Помянова.

Същия денъ има честта да се представи на Негово Височество Софийския Равнинъ г. Алмузино.

Въ понеделникъ на 16 януарий Негово Височество прие на докладъ Министра на Вътрѣшнитѣ Работи, г. Д. Цанкова.

Същия денъ имахъ честта да се представятъ на Негово Височество управляющия Французското Дипломатическо Агентство и Генерално Консулетво, г. А. Пелегрини, командира на първата бригада,

полковникъ Логиновъ и командира на собствения на Негово Височество конвой, Ротмистръ Фонъ Кубе.

Въ вторникъ на 17 януарий Негово Височество прие на докладъ управляющия дѣлата на Военното Министерство, подполковникъ Котельникова.

Въ срѣда на 18 януарий Негово Височество прие на докладъ Министра на Народното Просвѣщение, г. д-ра Д. Моллова.

Същия денъ имахъ честта да се представятъ на Негово Височество бившитѣ Драгунски началници Капитанъ Островский и Капитанъ Путято-Главния Врачъ при Министерството на Вътрѣшнитѣ Работи, г. д-ръ Брадель и г. д-ръ Минчо Цачевъ.

Въ четвъртъкъ на 19 януарий Негово Височество прие на докладъ Министра-Предсѣдателя, г. Д. Цанкова.

Същия денъ имахъ честта да се представятъ на Негово Височество Флигель-Адютанта на Негово Величество Всеросийския Императоръ, Полковникъ Баронъ Каульбарсъ, Командира на 1-ия на Негово Височество коненъ полкъ, Подполковникъ Ризенкамфъ и г. д-ръ К. Стоиловъ.

Въ петъкъ на 20 януарий Негово Височество прие на докладъ Министра на Финанситѣ, Г. Сарафова и Съвѣтника при Министерството на Финанситѣ, Г. Кеке.

Вечерта се даде обѣдъ въ Двореца, на който имахъ честта да бѣдхатъ поканени: Маршала на Двора, Баронъ Ридезель, Г-жа Ридезель, Английския Дипломатически Агентъ и Генераленъ Консулъ, г. Ласселсъ, Г-жа Ласселсъ, Италианския Дипломатически Агентъ и Генераленъ Консулъ, г. де Мартино, Германския Генераленъ Консулъ, г. де Брауншлагъ, Увстрийския Дипломатически Агентъ и Генераленъ Консулъ, г. Баронъ де Бигелебенъ, Румжнския Дипломатически Агентъ и Генераленъ Консулъ, г. Е. Гика, Г-жа Гика, Гръцкия Дипломатически Агентъ и Генераленъ Консулъ, г. Рангабе, Г-жа Рангабе, Секретаря

при Австрийското Дипломатическо Агентство и Генерално Консулство, г. Графъ Старженски, Флигелъ-Адютанта на Негово Височество, Подполковникъ Баронъ Корвинъ, Г-жа Корвинъ, Командира на Собственния на Негово Височество Конвой, Ротмистръ Фонъ Кубе и г. Естиниаръ.

Въ сѣдмобота на 21 януарий Негово Височество прие на докладъ Министра на Правосъдието, г. Помянова и Министра на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията, г. Т. Икономова.

Сѣщият денъ Негово Височество благоволи да присѣдтствува, въ Русска Генералска униформа, на балътъ, който се даде въ Росийско-Императорското Диплом. Агентство и Генерално Консулство.

На 19 того г. С. Константиновичъ поднесе на Негово Височество молба за освобождение отъ длъжността старши секретаръ на Политическия Кабинетъ, върху която Негово Височество собственооръчно благоволи да напише слѣдующето:

„Като приемамъ оставката ви, изразявамъ ви всичката Си признателностъ за превъсходната ви служба и за многото заслуги, които Ми оказахте“.

19. 1. 81.

„Александръ“.

Негово Височество всемилостивейше благоволи да награди съ:

Срѣбърна медаль „За Заслуга“: Софийския Равнинъ г. Алмусино.

Негово Височество всемилостивейше благоволи да награди съ:

Срѣбърна медаль „За заслуга“: Агента на Дунавското Австро-Унгарско Параходно Дружество въ Ломъ-Паланка, Котасъ.

Негово Височество всемилостивейше благоволи да разрѣши на:

Управляющий Ловчанската епархия, Негово Високопреосвященство Митрополита Натанаила да приеме и носи дадения нему отъ Негово Величество Всеросийския Императоръ, орденъ Св. Анна I степенъ.

Негово Височество всемилостивейше благоволи да разрѣши на:

Варненския Градскій Приставъ С. Каваева да приеме и носи дадения нему отъ Негово Величество Румънскій Кралъ, орденътъ Serviciu Credincios II степенъ.

Негово Височество всемилостивейше благоволи да разрѣши на:

Плѣвненския Архиерейскій Намѣтникъ, Священника Антоний Пошова да приеме и да носи дадения нему отъ Негово Величество Румънскія Кралъ, орденътъ Coroana Romanian.

ОФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

Отъ Министерскій Сѣвътъ.

Указъ

№ 1168.*)

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България

Прогласяваме:

Народното Събрание прие, Ний утвърдихме и утвърждаваме слѣдующитѣ „врѣменни допълнения къмъ положението за снабдяване войскитѣ въ Княжеството съ вещи и материали:

1. Главната комисия за поръчвания материали и стоки за облачане на войската въ Княжеството

*) Тѣй като по независащи отъ редакцията причини, „врѣменнитѣ допълнения къмъ положението за снабдяване войскитѣ въ Княжеството съ вещи и материали“ сѣ обнародвани погрѣшено въ брой 3 отъ „Държ. Вѣстникъ“, (стр. 2), то обнародватъ се вторично въ настоящиятъ брой, поправени.

състои отъ двама офицери по указание на Военния Министръ, отъ начальника на митническото отдѣление въ Министерството на Финанситѣ, отъ начальника на отдѣлението на търговията въ Министерството на Общитѣ Сгради, отъ единъ представител на Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла и отъ единъ търговецъ, когото избержатъ горѣпоименованитѣ членове.

2. Комисията се назначава съ приказъ отъ Министерския Сѣвътъ за единъ срокъ отъ една година и засѣдава при Военното Министерство всякога, когато нуждата го изисква. Тя се предсѣдателствува отъ по стария воененъ членъ.

3. Никакви поръчки за стоки и материали за облѣкло и обуване на солдатитѣ въ Княжеството, възвѣтъ отъ поръчкитѣ на икономически средства на частитѣ не могатъ да станатъ мимо тая комисия.

4. Сключенитѣ между комисията и предприе-

мачитѣ контракти се утвърдяватъ отъ Военний Министръ.

5. Поръчки на чуждестранни стоки за облѣкло и обуца на войската се допускатъ само въ слѣдующитѣ исключителни случаи :

а) когато при равни достойнства чуждестраннитѣ се доставяватъ по-долу отъ 15%, и

б) когато стокитѣ, каквото тънкитѣ и цвѣтнитѣ сукна, не излизатъ на мѣстото.

6. Главната комисия дѣйствува въ всичко възъ основание правилата за разнитѣ поставяния на Военното Министерство, изложени въ горѣпомянатото „положение“, и рѣшава въпроситѣ по вишеглас е.

7. Неспоразумѣнията между комисията и Военното Министерство по поръчката и приемането стокитѣ се подлагатъ на разрѣшение въ Министерския Съвѣтъ.

8. Тритѣ прѣмателни комисии, които ще удосто̀вѣряватъ и приематъ поръчанитѣ отъ главната комисия стоки и материали, ще състоятъ сѣщо тѣй изъ двама офицери, изъ финансови чиновникъ на мѣстото, отъ по единъ вѣщъ членъ отъ окръжний и общинский съвѣти и отъ единъ търговецъ по изборъ отъ поименованитѣ членове.

9. Назначаването и дѣйствованието на прѣмателнитѣ комисии ще става по сѣщия начинъ, който е показанъ въ рѣшеното положение.

10. Щомъ приематъ стокитѣ и ги предадѣтъ на предвиденитѣ въ „положението“ комисии, нареденитѣ съ настоящитѣ допълнения комисии си свършватъ работата. Пазянето и раздаването на стокитѣ и материалитѣ по частитѣ на войскитѣ ставатъ отъ комисиятѣ, предвидени въ „положението“ и по реда установенъ въ сѣщото положение.

11. Военното Министерство се задължава да се съобразява съ тѣзи допълнения до тогава, до гдѣто „положението за снабдяване войскитѣ въ Княжеството съ вѣщи и материали“ се подвѣргне изцѣло на преглеждане въ Народното Събрание.

II. Заповѣдаме щото тия допълнения да се облѣчатъ съ държавний печатъ и обнародватъ въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Исполнението на настоящий указъ се възлага на Нашътъ Предѣдателъ на Министерский Съвѣтъ.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 24 декември 1883 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ :

Предѣдателъ на Министерский Съвѣтъ и Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла: Д. Цанковъ.

По Министерството на Просвѣщението.

Указъ

№ 7.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля
Князь на България

Споредъ предложението на Нашия Министръ на Народното Просвѣщение, представено Намъ съ докладъ му отъ 4-й януарий 1884 година подъ № 44, и съгласно съ рѣшението на Министерский Съвѣтъ,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ :

I. Отпущатъ се долуозначенитѣ едноврѣмenni помощи на слѣдующитѣ общини, за поддържанне на училищата имъ :

1) на Еленската община, хиляда и петстотинъ лева;

2) на Врачанската община, двѣ хиляди и петстотинъ лева;

3) на Константиновската община, (Еленска околия), петстотинъ лева;

4) на Българеката община въ г. Месемврия, (Анхиялска околия, Бургаский департаментъ), хиляда лева;

5) на Еврейската община въ г. София, двѣ хиляда лева;

6) на Мюсюлманската община въ г. Варна, хиляда и петстотинъ лева;

7) на Мюсюлманската община въ г. Провадия, хиляда лева;

8) на Вѣлоградчикьската община, три хиляди лева, и

9) на Кулската община, три хиляди лева.

II. Тия помощи да се взематъ отъ суммата, предвидена въ бюджета на Министерството на Народното Просвѣщение, за поддържанне на общински класни училища (отд. I гл. XII ст. 3.)

Исполнението на настоящий указъ възлагаме на Нашия Министръ на Народното Просвѣщение. Издаденъ въ Нашъ Дворецъ въ София на 4 януарий 1884 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ :

Министръ на Нар. Просвѣщение: Д. Молловъ.

Съ указъ подъ No. 8 отъ 18 януарий т. г. се постановява: по ст. I да се отпуснатъ на общината отъ село Клисурса, (Трънска околия), 250

лева за учебни пособия, и по ст. II тия пари да се взематъ отъ суммата, опредѣлена за учебни пособия въ текущия бюджетъ на Министерството на Народното Просвѣщение.

Съ указъ подъ No. 9 отъ съща дата се постановява: по ст. I увеличава се пожизненната пенсия на Тодорка Димитрова отъ тридесетъ на петдесетъ лева мѣсечно, и по ст. II суммата за това увеличение да се взема отъ статията, предвидена въ бюджета на Министерството на Народното Просвѣщение за пенсии на престарѣли и бѣдни учители.

Съ указъ подъ № 10 отъ съща дата се постановява: по ст. I назначава се отъ 1 февруарий т. г. пожизненна пенсия отъ петдесетъ лева мѣсечно на учителя Ивана Николова отъ Варна за двадесетъ и седемъ годишното му учителствование въ Варненскитѣ Гръцки училища, и по ст. II тая пенсия да се вземе отъ суммитѣ, опредѣлени въ бюджета на Министерството на Народното Просвѣщение за пенсии на престарѣли и бѣдни учители.

Съ приказъ подъ No. 6 отъ 17 януарий т. г. на държавния стипендиятъ, Петръ Кабакчиевъ, студентъ отъ първий курсъ на Математическия факултетъ въ Киевския университетъ, се опредѣлява годишна стипендия въ размѣръ хиляда и двестѣ лева, като се счита отъ 1 януарий 1884 год.

Съ приказъ подъ No. 7 отъ съща дата на държавния стипендиятъ Асѣнъ Д. Иконовъ, студентъ отъ първий курсъ на Юридическия факултетъ въ Одеския университетъ, се опредѣлява годишна стипендия въ размѣръ хиляда и двестѣ лева, като се счита отъ 1 януарий 1884 год.

Съ приказъ подъ No. 8 отъ съща дата на държавния стипендиятъ, Александръ Людскановъ, се отпущатъ четиристотинъ и шестдесетъ и петъ лева за исплащане такси за испити, съгласно чл. 7 отъ „закона за раздаване стипендии и пособия“. Тая сумма да вземе отъ опредѣлената въ текущия бюджетъ на Министерството на Народното Просвѣщение ст. 2 за помощи на ученици при висши учебни заведения въ чужбина.

По Министерството на Правосъдието.

Съ указъ подъ No. 15 отъ 21 януарий 1884 година се постановява: по ст. I, членътъ на Русенскій апелативенъ съдъ Димитръ Казанакли се уволнява отъ занимаемата му длъжностъ, която се закрива споредъ тая-годишния бюджетъ, и по ст.

II, разрѣшава се, съгласно съ 30 чл. отъ закона за чиновницитѣ, Казанакли да получава заплатата си, както е предвидена въ тая-годишния бюджетъ, начиная отъ 1-й того.

Съ указъ подъ No. 16 съща дата се постановява: по ст. I, назначава се председателътъ на Кюстендилскій окръженъ съдъ, Георгий Капановъ, на длъжността членъ на Софийскій окръженъ съдъ, на мѣсто вакантно; по ст. II, назначава се прокурорътъ при Кюстендилскій окръженъ съдъ, Иванъ Плакуновъ, на длъжността председателъ на същия съдъ, вмѣсто Капанова и по ст. III, заплатитѣ и на двамата за новитѣ имъ длъжности да слѣдватъ отъ деня на назначението.

Съ указъ подъ № 17 съща дата, се постановява: по ст. I, назначава се Габровскій мирови съдия, Петръ Мустаковъ, на вакантната длъжностъ членъ на Ломски окръженъ съдъ, съгласно съ собственото му желание; по ст. II, назначава се съдебний слѣдователъ при Севлиево окръженъ съдъ, Иванъ Пецовъ, на длъжността Габровскій мирови съдия, вмѣсто Мустакова; по ст. III, премѣства се съдебний слѣдователъ при Видинскій окръженъ съдъ, Кръсто Петровъ, на същата длъжностъ при Севлиево окръженъ съдъ, вмѣсто Пецова; по ст. IV, назначава се членътъ на Видинскій окръженъ съдъ, Георги Балкански, на длъжността съдебенъ слѣдователъ при същия съдъ, вмѣсто Петрова; по ст. V, назначава се членътъ-нотариусъ при Видинскій окръженъ съдъ, Димитръ Златаровъ, на длъжността членъ при същия съдъ, вмѣсто Балкански; по ст. VI, назначава се членътъ на Видинскій окръженъ съдъ, Димитръ Икономовъ, на длъжността членъ-нотариусъ при същия съдъ, вмѣсто Златарева; по ст. VII, назначава се членътъ при Севлиево окръженъ съдъ, Дамянъ Валорджиевъ, на длъжността членъ-нотариусъ при същия съдъ; по ст. VIII, назначава се нотариусътъ при Севлиево окръженъ съдъ, Савва Н. Попповъ, на длъжността членъ на същия съдъ, вмѣсто Валорджиева; по ст. IX, одобрява се щото заплатитѣ и на осмината за новитѣ имъ длъжности да почнатъ да слѣдватъ отъ деня на назначението.

Съ указъ подъ No. 18 отъ съща дата, назначава се Константинъ Райчевичъ, юристъ, на длъжността членъ на Видинскій окръженъ съдъ, и заплатата му да почне отъ деня на встъпването въ длъжностъ.

Съ приказъ подъ № 9 отъ 17 януарий 1884 год., отчислява се Христо Пашанковъ, отъ длъжността секретаръ при Балчикскій мирови съдия,

по неспособностъ, и вмѣсто него назначава се Владимиръ Тивчевъ, бившии секретаръ при Новоселскій (Варн. окръжие) мировий съдия. Отчислението на първий и назначението на вторъ се счита отъ 17 януарий.

Съ приказъ подъ № 10 отъ 18 януарий 1884 год., назначава се членътъ на Вратчанскій окръженъ съдъ, Ангелъ Йоцевъ, да изпълнява привременно длъжността на Вратчанскій мировий съдия, Младенъ Павловъ, презъ времето на едномѣсечния отпускъ на послѣдния, който отпускъ почнува отъ 20 того.

По Минист. на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията

Съ указъ подъ No. 1 отъ 21 януарий т. г. назначава се за регистраторъ при Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията изпълняющій тѣзи длъжностъ Д. Станишевъ.

Съ указъ подъ No. 2 отъ съща дата назначава се Григорий Гладиевъ за подначалникъ въ същето Министерство отъ 1 януарий т. г.

Съ приказъ подъ No. 5 отъ 4 того назначава се П. Поповъ и А. Фитовъ отъ 1 януарий за окръжни инженери, първий въ Варна, вторий въ Шуменъ.

Съ приказъ подъ No. 6 отъ съща дата назначаватъ се привременно отъ 1 януарий за инженери-кондуктори:

1. Юрковскій въ Силистра.
2. И. Богутинскій въ Разградъ.
3. Друмъ въ Свищовъ.
4. Р. Крайновичъ въ Севлиево.
5. Кочи въ Видинъ.

Съ приказъ подъ No. 7 отъ 10 того уволнява се отъ 10 т. г. учителя при учебната занаятчийница въ Княжево Икономъ П. М. И. Бенчевъ, по собственото му желание.

Съ приказъ подъ No. 8 отъ 21 того назначава се А. Штефель за Плевненскій окръженъ инженеръ отъ 1 февруарий.

Съ приказъ подъ No. 9 отъ съща дата отчисляватъ се отъ 1 февруарий: Русенскій окръженъ инженеръ К. Трънка за произволно тълкуване Министерскитѣ распореждания и за многократно неиспълнение даванитѣ нему заповѣди и кондуктора Ирасекъ по закриванieto на длъжността му.

Назначава се за Русенскій окръженъ инженеръ П. Николовъ.

Съ приказъ подъ No. 10 отъ съща дата, писмоводителя при желѣзнопътний отдѣлъ при Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията, Г. Мариновъ, се уволнява отъ 11 същяго януарий по закриванieto на тая длъжностъ.

По Министерството на Финанситѣ.

Съ указъ подъ No. 11 отъ 20 януарий т. г. назначава се отъ 1 януарий архивара при IV-то отдѣление на Финансовото Министерство В. Гавриловъ за книгководитель при счетното отдѣление на същето Министерство, намѣсто А. Парунева, повиканъ да отбива военна повинностъ.

Съ указъ подъ No. 12 отъ съща дата назначава се второкласнии докладчикъ въ Сѣмътната Палата Никола Юрдановичъ за първокласенъ докладчикъ намѣсто Н. Георгиева, който се назначи за контролоръ на Търновското окръжно ковчежничество.

Намѣсто Н. Юрдановича се назначава за второкласенъ докладчикъ бившии старшии подначалникъ при счетното отдѣление на Финансовото Министерство Т. Икономовъ. Н. Юрдановичъ, Н. Георгиевъ и Т. Икономовъ ще получаватъ заплатата на новитѣ си длъжности отъ деня на приеманieto имъ.

По Военното Министерство.

ПРИКАЗЪ

№ 5.

Уволняватъ се въ отпуска задграницата: Командиръ на Варненската No. 20 дружина Майоръ Даниловъ, на единъ мѣсець;

Отъ Провадийската No. 16 дружина Подпоручикъ Кисляковъ, — на десетъ деня.

София, 10 януарий 1884 год.

Управляющій дѣлата на Военното Министерство отъ Генералния Штабъ:

Подполковникъ Котельниковъ.

ПРИКАЗЪ

№ 6.

Г. Обявявамъ за точно изпълнение, щото г.г. офицеритѣ и чиновницитѣ отъ Военното Вѣдомство въ никой случай да се не обръщатъ съ рапорти, прошения и др. т. право къмъ Военното Министерство по мимо своето прямо Началство.

П. Тъй като г.г. офицеритѣ за свои справки влизатъ въ отдѣлението на Военното Министерство и съ това пречатъ на работата на служащитѣ, обявява се за точно изпълнение, че входа въ отдѣленията на Военното Министерство на лица неслужащи въ него е строго запрѣтенъ. Г.г. офицери, които се нуждаятъ отъ справки въ Военното Министерство, длъжни сѣ да се обръщатъ къмъ дежурния чиновникъ.

София, 9 януарий 1884 год.

Управляющий дѣлата на Военното Министерство отъ Генералния Штабъ:

Подполковникъ Котельниковъ.

ПРИКАЗЪ

№ 7.

Помощника на начальника на Инспекторското и Строевото отдѣление въ управляемото ми Министерство отъ Софийската No. 1 на Негово Височество дружина Поручикъ Стояновъ, вслѣдствие назначенето му ординарецъ при Особата на Негово Височество се отчисли отъ длъжността помощникъ на начальника на отдѣлението.

Считамъ за дълъ да изрази на поручика Стояновъ, моята искрення благодарностъ за твърдѣ полезната и усърдната му служба въ званieto помощникъ на Началника на Отдѣлението, която той е изпълнявалъ въ течението на една година.

София, 9 януарий 1884 год.

Управляющий дѣлата на Военното Министерство отъ Генералния Штабъ:

Подполковникъ Котельниковъ.

Съ приказъ подъ No. 10 отъ 10-й януарий 1884 год. Негово Височество благоволи да заповѣда: Г.г. офицеритѣ на баловетѣ въ двореца, кому сѣ присвоени шпори, да има такива — бални, вмѣсто обикновенни.

Съ приказъ подъ No. 11 отъ съща дата, главния воененъ прокуроръ подполковникъ Лилленфельдъ е командированъ въ г. Варна по дѣлата на службата.

Съ приказъ подъ No. 12 отъ 11-й януарий 1884 год., вслѣдствие ходатайството на командира на 4 бригада 11-дневната просрочка въ отпуску на капитана отъ Провадийската № 16 дружина Орановски предъ видъ на уважителнитѣ причини, признава се за законна.

Отъ Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

ОКРЖЖНО

№ 499.

До Г. г. окржжнитѣ управители.

Отъ свѣдѣнията, доставени въ Министерството на Правосъдието отъ нѣкои окржжни съдебни власти, се вижда, че г. г. околийскитѣ началници съвършено слабо изпълняватъ своитѣ обязанности, които имъ се налагатъ отъ Врѣменнитѣ Съдебни Правила, относительно полицейскитѣ дознания; така напримѣръ: единъ окржженъ управитель испратилъ на 16 декемврий 1883 год. на мѣстний прокуроръ произведеното отъ единъ околийскый началникъ на 13 априлий 1883 година полицейско дознание, спр. съобщението на дознанието станало едва слѣдъ 7 мѣсеца.

Като имамъ предъ видъ, че отъ несвоеврѣменното извършване на полицейскитѣ дознания и бавното имъ предаване на съдебната власть, както що е горѣприведеный случай, слѣдитѣ на престъпното дѣяние могатъ да се заличатъ, виновний да избѣгне правосъдието и да не претърпи слѣдуемото си наказание, а пострадавшитѣ отъ престъплението оставатъ неудовлетворени, обстоятелства, отъ които престъпницитѣ се насърчаватъ още повече и назначенето на Правосъдието отпада, поради всичко това, предлагамъ на г. г. окржжнитѣ управители да напомятъ на г. г. околийскитѣ началници окржжнитѣ предписания отъ повѣренното ми Министерство отъ 23 августъ и 28 септемврий 1882 година, подъ № № 6702 и 7521 и да имъ заповѣдатъ што тѣ строго да съблюдаютъ предписанията на Врѣменнитѣ Съдебни Правила, относительно полицейскитѣ дознания съ по голѣма бързина и, до какъвто резултатъ и да достигватъ, да препращатъ по своеврѣменно тѣзи дознания до надлѣжнитѣ съдебни власти; толкова повече, че полицейската власть въ подобни случаи играе най важната роль и често, за хващането на виновния въ едно извѣстно злодѣяние, обществото, за своето спокоичество, има ней да дължи; защото тя, полицейската власть, се явява като инициатива на това нѣщо, съ което г. г. околийскитѣ началници трѣбва да се гордѣятъ и съ присърдце да изпълняватъ своитѣ обязанности, налагаеми тѣмъ отъ законътъ.

София, 18 януарий 1884 год.

Министръ: Д. Цанковъ.

Главенъ секретаръ: Петковъ.

За и. д. нач. на отдѣлението: Г. Генчовъ.

Отъ Министерството на Правосъдието.

ОКРЪЖНО

№ 5253.

До Гг. председателитѣ на окръжнитѣ съдилища, прокуроритѣ, съдебнитѣ слѣдователи и мировитѣ съдии.

Тѣй като отъ вѣдомоститѣ за дѣятелността на Гг. слѣдователи и отъ разни имѣющи се въ Министерството свѣдѣния, се забѣлѣжава, че повечето слѣдователи сѣ натрупани съ много дѣла за изслѣдване, просто отъ неправилно тълкувание и разбиране нѣкои статии отъ дѣйствующитѣ закони, считамъ за нужно да съобщя на Гг. прокуроритѣ при окръжнитѣ съдилища и съдебнитѣ слѣдователи, слѣдующето:

1) възъ основание на 10 ст. отъ Доп. къмъ Врѣм. Сѣд. Правила предварителното слѣдствие се извършва отъ съдебнитѣ слѣдователи, но отъ това не слѣдва, че по всяко углавно дѣло, което е подеждно на окръжний сѣдъ, трѣбва да се произвожда предварително слѣдствие. Само по дѣлата, за които се говори въ ст. 12 отъ Доп. къмъ Врѣм. Сѣд. Правила предварителното слѣдствие е безусловно необходимо. Въ слѣдующитѣ случаи предварителното слѣдствие не е задължително: а) по дѣла, по които прокурорътъ, споредъ доставенитѣ му свѣдѣния и доказателства, или по самото свойство на дѣлата, признава за възможно щото безъ предварително слѣдствие да предложи на сѣда обвинителенъ актъ, ако обаче и той послѣдний, отъ своя страна види, че не е нужно предварителното слѣдствие; б) престѣпления и простѣпки противъ казньонното управление или противъ общественното благоустройство и благочиние, които сѣ обнаружени съ протоколитѣ на административнитѣ управления (ст. 43 отъ закона за надзора и събирание на даждията и 47 ст. отъ закона за окръжнитѣ управители); в) дѣла по които въ протоколитѣ е засвидѣтелствувано оскърбление на длъжностнитѣ лица и други подобни престѣпления, въ които факта на престѣпленieto е очевиденъ и обвиняемитѣ известень, и г) дѣла, производящи се по реда на частни обвинения;

2) за всяко произшествие, което заключава въ себе си признаци на престѣпление или простѣпкъ, полицията незабавно съобщава на слѣдователя и прокурора (ст. 564 отъ Врѣм. Сѣд. Правила и ст. 11 отъ Допълнението къмъ сѣщитѣ правила), слѣдователно щомъ произшествieto не заключава въ себе си признаци на престѣпление или простѣпкъ, то и не може да бѣде наченато предва-

рително слѣдствие, тогава като отъ нѣкои вѣдомости се вижда, че у слѣдователитѣ се намиратъ много такива дѣла;

3) споредъ духа и смисѣла на дѣйствующето у насъ углавно сѣдопроизводство, предварителното слѣдствие не може да бѣде наченато отъ сѣдебний слѣдователъ, безъ да има законенъ поводъ и достаточное основание; слѣдователно изискватъ се тия двѣ условия: *законенъ поводъ и достаточное основание*. Законенъ поводъ е изражение означающе установената отъ закона външна формална причина, безъ която не може да се почне слѣдствието, а такива поводи най-точно сѣ изчислени въ ст. 553 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, като се прибави къмъ тритѣ точки още и четвърта, а именно: „дѣлата възбудени отъ прокуроритѣ“, което възбуждане е тѣхно право, дадено тѣмъ отъ 1 и 19 ст. ст. отъ Доп. къмъ Врѣм. Сѣд. Правила. Подъ *достаточността* же на *основанията* трѣбва да се разбѣра причина вътрѣшна, съвършенно независима отъ първата, т. е. вѣщо онова което обѣждава слѣдователя за основателно предположение, че дѣйствително има престѣпление или простѣпкъ. За достаточность на основанията могатъ да се считатъ: а) непосредственото съглеждане или заварване престѣпното дѣяние, както отъ длъжностни, така и отъ частни лица (ст. 570 п. 1. 571 отъ Врѣм. Сѣд. Правила и ст. 1 отъ Допълнението къмъ сѣщитѣ правила); б) откриване отъ полицията, съдебнитѣ слѣдователи и отъ лицата на прокурорскій надзоръ признаци на престѣпленieto и причини възбуждающи противъ нѣкого подозрѣние, или же представление за това доказателство отъ страна на длъжностни или частни лица (565, 570 п. 3 и 4, 571 отъ Врѣм. Сѣд. Правила); в) собственото признание на виновний, ако то не противорѣчи на имѣющитѣ се за произшествieto свѣдѣния, и г) жалбата на потърпѣвший отъ престѣпленieto съ обяснение причинитѣ на заявеното противъ нѣкого подозрѣние, или, най-послѣ, съ ясно указание на престѣпното дѣяние (ст. 570 п. 2 и 556 отъ Врѣм. Сѣд. Правила);

4) у нѣкои отъ слѣдователитѣ има много дѣла неподехдни на окръжнитѣ съдилища, а това произтича по причина, че съ постѣпване на дѣлото, слѣдователътъ не го преглежда и не прави ветѣнително постановление, при съставянieto на което главна задача състои да се опредѣли къмъ каква статия отъ Наказателний Законъ подхожда даденото му престѣпно дѣяние; съ това, само по себе си се разбира, че щомъ дѣлото е неподехдно на

окръжний съдъ, незабавно трѣбва да бѣде прекратено самото предварително слѣдствие или да му се даде надлежний ходъ споредъ подеждността.

За да може Министерството да контролира правилното постѣпване на дѣлата за изслѣдване необходимо е щото слѣдователитѣ не само върху коричкитѣ на дѣлата си, но и въ вѣдомоститѣ да показватъ статитѣ отъ Наказателний Законъ, въ които е предвидено наказанието, а сѣщо да забѣлѣжаватъ отличителнитѣ чѣрти и важноcтѣта на престѣпленieto;

5) сѣщо отъ вѣдомоститѣ за дѣятелността се вижда, че слѣдователитѣ опредѣляватъ престѣпленията съ свои измислени, разнородни названия и изражения, когато подобно нѣщо трѣбва да се избѣгва, а терминитѣ трѣбва да се изваждатъ изъ статитѣ на дѣйствующитѣ процесуални и материални закони; при съблюденieto на такова правило не ще се срѣща смѣванице проста кражба съ кражба съ счупване (вломъ), кражба — съ грабежъ; смъртно убийство — съ нанасяние удари отъ които послѣдвала смъртъ; самоуправство — съ грабежъ и — съ присвоение чуждо движимо имущество и прочее;

6) Гг. слѣдователитѣ не трѣбва да забравятъ че дѣла за прости кражди (безъ счупване), мошеничество, присвоиване чуждо имущество на сума до 300 лева (ст. 127, 131, 135 отъ уст. за наказанията които мир. сѣдии могатъ да налагатъ), а сѣщо самоуправство съ насилне безъ причинение тежъкъ бой, рани и повреждение (ст. 110 отъ сѣщия уставъ) сѣ подеждни на мировитѣ сѣдии. Отъ това става явно, че прокуроритѣ и слѣдователитѣ трѣбва да обърнатъ голѣмо внимание и върху устава за наказанията, които мировитѣ сѣдии могатъ да налагатъ, и окръжнитѣ сѣдилища, въ качеството имъ на апелативна инстанция (ст. 1 отъ сѣдопроиз. по углав. дѣла); слѣдователно дѣлата отъ такъвъ родъ като не сѣ подеждни на окръжнитѣ сѣдове, като на първа инстанция, то не трѣбва и да се произвежда по тѣхъ предварително слѣдствие отъ слѣдователитѣ. По дѣлата подеждни на мировитѣ сѣдии, ако тия послѣднитѣ видятъ, че е необходимо да стане предварително слѣдствие, тѣ трѣбва да се съобразяватъ съ 18 ст. отъ углавното сѣдопроизводство за мировитѣ сѣдии, и

7) отъ нѣкои слѣдователи чрезъ прокурорскій надзоръ сѣ послѣдвали запитвания, да ли трѣбва да се извършва предварително слѣдствие по дѣла, като: смъртъ отъ молния, отъ затрупване съ земя (прѣеть), скоропостижна смъртъ и други подобни.

Но тъй като отъ изложеното по-горѣ става явно, че подобни произшествия, понеже не заключаватъ въ себе си признаци на престѣпление, то и не могатъ да бѣдѣтъ предметъ за изслѣдване, но за предвардване да не се случва подобно нѣщо, заради това, такива дѣла трѣбва да се предаватъ на прокуроритѣ, отъ които зависи да ги внасятъ въ сѣда за прекратяване.

Като съобщавамъ горѣизложеното за свѣдѣние и ръководство на Гг. предсѣдателитѣ на окръжнитѣ сѣдилища, прокуроритѣ, сѣдебнитѣ слѣдователи и мировитѣ сѣдии, испращамъ имъ при това, съгласно съ измѣнената редакция на 39 ст. отъ Допълнението къмъ Врѣм. Сѣд. Правила, и препишъ отъ опредѣленieto на Върховний Кассационенъ Сѣдъ, постановено на 16 октомврий 1881 година подъ № 18.

София, 20 декемврий 1883 год.

Министръ: К. Стоиловъ.

И. д. главенъ секретаръ: С. Михайловскій.
Началн. на отдѣленieto: П. П. Каранетровъ.

ОПРЕДѢЛЕНИЕ.

Върховний Кассационенъ сѣдъ, по общото си събрание на шестнадесетий октомврий хилядо осемстотинъ осемдесетъ и първа година, въ слѣдующий съставъ: предсѣдатель Порфирий Х. Стаматовъ, подпредсѣдатель Теодоръ С. Бурмовъ, членове: Гавриль А. Моравеновъ и Николай С. Михайловскій, при секретаря Найдень Г. Венева и въ прикѣтствието на прокурора Христа Стоянова, слуша слѣдующето: сѣдебния слѣдователь при Пльвненския окр. сѣдъ, съ представлението си отъ 12 юний 1881 г. № 215, възбужда предъ Министерството на Правосѣдието въпросътъ: „трѣбва ли да се извършва предварително дирение отъ сѣдебния слѣдователь по такива произшествия въобще, въ които не се констатираатъ отъ полицията, или отъ друго учреждение признаци (бѣлѣзи) на престѣпно дѣяние и особенно — трѣбва ли да се извършватъ предварителни дирения върху самоубийствата“. Г-нъ Министръ на Правосѣдието предлага този въпросъ за разрѣшение на Върховний Кассационенъ сѣдъ, на основание 55 членъ отъ сѣдоустройството, съ писмото си отъ 30 юний 1881 г. No. 2428.

За разрѣшение на този въпросъ, Върховний Кассационенъ сѣдъ, слѣдъ като изслуша заключението на прокурора, взе въ съображение: 1) споредъ 565 ст. отъ Врѣм. Сѣд. Правила и 10

и 11 чл. отъ допълнение къмъ Врѣм. Сѣд. Правила, за всяко *произшествие, което заключава въ себе признаци (бѣлѣзи) на престѣпно дѣяние*, полицията, щомъ се извѣсти, незабавно съобщава на сѣдебния слѣдователъ; 2) споредъ 566 ст. отъ Врѣм. Сѣд. Правила: „кога признацитѣ на престѣпленieto или на простѣпката сѣ съмнителни, или кога за произшествието, което има такива признаци, полицията се извѣсти по слухъ (народна мѣлва), или, изобщо, изъ нѣкой источникъ не напълно достовѣренъ, то на всякой случай преди да съобщи за това какѣто се пада, тя трѣбва да се удостовери съ дознание (испитвание): *наистина ли такова произшествие се е случило, и тѣкмо ли то заключава въ себе си признацитѣ на престѣпленieto или на простѣпка*“; 3) задачата на предварителното дирение е да се констатира: да ли е извършено престѣпно дѣяние или не, и, ако е извършено, кой по всичката вѣроятностъ е втovenъ и съ какви доказателства и улики може да бѣде потвърдена неговата вина (565—665 ст. Врѣм. Сѣд. Правила и 10—16 чл. отъ допълн. къмъ Врѣм. Сѣд. Правила); 4) задачата на углавнитѣ сѣдилища въобще е да констатиратъ окончателно вината на подсѣдимий и да приспособяватъ къмъ извършеното му престѣпно дѣяние наказанието, което му се пада споредъ законитѣ; 5) биватъ често произшествия, които не заключаватъ въ себе си *никакво престѣпно дѣяние*, и които сѣ станали отъ естествени причини, отъ случайности, отъ нещастия, отъ неосторожности, произшествия, въ които не се забѣлѣзва *никаква престѣпна воля на други лица, никакво външно насилство*; като за примѣръ; едно лице умира ненадѣйно отъ апоплексия, едно лице пада въ кладенецъ и се убива; едно лице удави се, като се къпе; всичкитѣ тѣзи случаи сѣ *прости произшествия* и никакъ не даватъ поводъ и основание да се извършватъ върху тѣхъ предварителни дирения; 6) тѣй сѣщо когато съ полицейско дознание се констатира, че едно лице извършило самоубийство, се е обѣсило само, то, разумѣва се, нѣма нужда да се извършва предварително дирение, защото, слѣдъ смъртта на самоубийецътъ, углавно производство върху станалото самоубийство не може да бѣде възбудено, нито пакъ може да става какъвъ-годѣ сѣдъ надъ самоубиецътъ (533 ст. отъ Врѣм. Сѣд. Правила); но за всяко станало самоубийство, както и за всяко друго произшествие, безъ друго, трѣбва да се извърши полицейско дознание. Тѣй като въ дознанията за

самоубийството и въобще за произшествия, отъ които се причинява смъртъ, могатъ да се съгледатъ основания за да се предполага че смъртта е послѣдвала отъ насилство, то пренеси отъ подобни дознания трѣбва да се испращатъ чрезъ окръжний управителъ, като вѣспе административно — полицейско учреждение въ окръжитѣ, до мѣстния прокуроръ, който, ако въ произшествието ще намѣри признаци на престѣпно дѣяние, незабавно, разумѣва се, ще предложи на мѣстния слѣдователъ да започне предварително дирение (1 и 11 чл. отъ допълн. къмъ Врѣм. Сѣд. Правила); 7) споредъ 558 ст. отъ Врѣм. Сѣд. Правила полицейски и други административни власти могатъ да съобщатъ на сѣдебния слѣдователъ за открититѣ въ кръгътъ на дѣйствията имъ *престѣпни дѣяния*; сѣдебния слѣдователъ, слѣдъ като разгледа съобщението, може да не намѣри въ него достатъчно основание за извършване на предварително дирение, може да не съгледа въ произшествието или въ фактътъ, който му се съобщава, престѣпно дѣяние, а слѣдователно, и да полага, че възбужданieto на углавно преслѣдване въ такъвъ случай е излишно и нецѣлесобразно, но този въпросъ може да се рѣши окончателно отъ компетентна *обвинителна власт, сирѣчь отъ прокуроритѣ*, на които законътъ е възложилъ откриванieto на престѣпленията и преслѣдването на виновнитѣ (1 чл. отъ допълн. къмъ Врѣм. Сѣд. Правила). Като се основава върху изложенитѣ съображения, Върховний Кассационенъ сѣдъ признава: 1) върху произшествия въобще, въ които не се констатиратъ отъ полицейското дознание признацитѣ на какъ-годѣ престѣпно дѣяние, а тѣй сѣщо и върху самоубийствата не трѣбва да се извършва предварително дирение, нито пакъ полицията е задължена да съобщава за такива произшествия на сѣдебнитѣ слѣдователи. 2) ако полицията има какъвъ-годѣ поводъ да предполага, че въ данното произшествие има насилство, престѣпленieto, то, колко и неоснователенъ да е такъвъ поводъ, тя незабавно съобщава на сѣдебния слѣдователъ за станалото произшествие. 3) *проститѣ произшествия*, сирѣчь такива, които не заключаватъ въ себе си никакви признаци на престѣпно дѣяние, се разрѣшаватъ отъ окръжнитѣ управители и тѣмъ подобни и равни власти, възъ основание отъ извършеното обстоятелно полицейско дознание, съ участието, въ потребнитѣ случаи, на градскитѣ и окръжнитѣ врачове; при туй на мѣстнитѣ прокурори се испращатъ пренеси отъ дознанията за самоубийството и за други про-

изшествия, отъ които се е причинила комуто и да е смъртъ. 4) ако съдебния слѣдователъ въ съобщението на полицейскитѣ или другитѣ административни власти не намѣри достатъчни основания, за да се извърши предварително дирение, то незабавно съобщава за това на мѣстния прокуроръ или помощникътъ му и му испроажда вѣщавата преписка, като предварително състави за туй мотивирано постановление.

Заради туй Верховний Кассационенъ Съдъ опредѣлява: ставалото разяснение да се съобщи окръжно на всичкитѣ съдилища за свѣдѣние и ръководство, преписъ отъ опредѣлението да се съобщи на г-на Министра на Правосъдието, а тѣй също да се съобщи преписъ и на г-на Министра на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, като се помоли да направи и отъ своя страна надлежитѣ върху туй распореджане.

На първообразното подписаха: председателъ П. Х. Стаматовъ, подпредседателъ О. Бурмовъ, членове: Г. А. Моравеновъ и Н. Михайловскій, приподписалъ секретаръ Н. Беневъ.

ОКРЪЖНО

№ 327.

До Г. г. председателитѣ на съдилищата, мировитѣ съдии и прокуроритѣ.

Съобщавамъ за свѣдѣние и ръководство на всичкитѣ съдебни мѣста и лица, че обнародванитѣ въ „Държавенъ Вѣстникъ“ отъ 31 декемврий 1883 год. 141 брой, *правила за домашнитѣ актове*, утвърдени съ Височайшии указъ № 1147 отъ 24 декемврий 1883 год. се турятъ въ дѣйствиe и всички висящи въпроси отъ таквъ родъ трѣбва да се разрѣшаватъ по споменатитѣ правила.

София, 18 януарий 1884 година.

Министръ: К. Помяновъ.

И. д. Главенъ секретаръ: С. Михайловски.
Началникъ на отдѣл. П. П. Каранетровъ.

Отъ Министерството на Външнитѣ Дѣла.

ОКРЪЖНО

№ 92.

До Г. г. окръжнитѣ управители и Софийскитѣ градоначалникъ.

Често до сега е ставало нужда да се повикватъ нѣкои лица, мѣстни подданици, подлѣжащи на

набора, и живущи въ чужбина, да се явятъ въ Княжеството и да изпълнятъ военската си повинность. Начинътъ, по който реченитѣ лица се призоваватъ, ви е извѣстенъ, тѣй щото избѣгвамъ отъ да го повтарямъ тукъ. Но досегашната практика е показала, че призива по тоя начинъ е ставалъ много бавно, а особено за лицата, които се намиратъ въ Источна Румелия. Княжескитѣ административни власти, по досегашната практика трѣбвало е да влѣзатъ въ сношение съ Источно-Румелийскитѣ префекти, околийски началници, даже и кметове, за издирванието на момцитѣ подлѣжащи на наборъ въ Княжеството и за испращанieto имъ въ Княжеството подъ стража, нѣщо което е давало поводъ на дълги преписки и на не малки излишни разноски.

За да се избѣгнатъ въ бѣдѣще всичкитѣ тия затруднения, Княжеското правителство се съгласи съ Источно-Румелийското за да се приложи отъ сега нататъкъ слѣдующата система за призованието на момцитѣ, живущи въ чужбина и подлежащи на набора: „Надлежний Военскій Началникъ ще испраща единъ призователенъ листъ на врѣме, направо въ жилището (domicile) на новобранца, а тамъ ще се предава на баща му, или майка му, или други негови тамо живущи роднини, за да му я испратятъ гдѣто се намира, съ заплашване, че ако не се яви споредъ призовката, ще се накаже споредъ закона. Ако лицата, подлежащи на военна повинность не се представятъ на врѣме, наложената споредъ закона глоба ще се изисква отъ лицата, на които призовкитѣ съ врѣчени“.

Тая е системата, господине, която отъ сега нататъкъ ще се практикува за призованието на новобранцитѣ живущи въ чужбина, съ която, умолявате се, точно и напълно да се съобразявате, като ѝ дадете най-голѣмата гласность за знание на населението.

При това, не ще е излишно, мисля, да прибавя, че Военното Министерство ще даде отъ своя страна нужнитѣ заповѣди и до своитѣ военски началници за да се съобразяватъ и тѣ въ бѣдѣще съ съдържанието на настоящето ми циркулярно.

София, 12 януарий 1884 година.

Министръ М. Балабановъ.

Главенъ секретаръ: П. А. Черневъ.
Началникъ на отдѣл. И. Панайотовъ.

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

Отъ глав. управ. на телеграфитѣ и пощитѣ.

Слѣдующето писмо е испратено до редакцията на в. „Търновска Конституция“.

Господине редакторе!

Въ нѣколко броя на едва ли появилшия се въ Столицата вѣстникъ „Търновска Конституция“ се обнародватъ разни нападения и критики по дѣятелността на телеграфо-почтенското управление.

Редакцията на тоя вѣстникъ си е поставила за задача, вижда се, да изпачава фактитѣ и да доставя на читателитѣ си съвѣтъ невѣрни свѣдѣния.

Когато управлението изиска отъ редакцията да укаже, кои телеграмми и писма съ се чели и отъ кого, то тая послѣдната се задоволи да приповтаря съ други думи писаното по напредъ въ в. „Съзвѣние“, а именно: че телеграммитѣ на централното либерално бюро, се преглеждали.

Като отговоръ на обнародваното по преди, управлението своеврѣменно бѣше напомнило съдържанието на чл. 121 отъ правврѣмения уставъ за пощитѣ и телеграфитѣ и чл. 7-й отъ международната телеграфна конвенция. Именно за съблюденіето и точното изпълнение на тия законни постановления е издаденъ приказъ, за който споменува в. „Търновска Конституция“, въ брой си отъ 18 януарий. Отчизления же телеграфистъ, за неподчинение на законитѣ распорѣждания на началството си е К. Досевъ, сегашния отговорникъ на въпросния вѣстникъ.

Незачитание на законитѣ и на началството не може да се търни тамъ, гдѣто трѣбва да има редъ и гдѣто за тишината и порядъка въ страната лежи тѣжка отговорностъ.

Самия фактъ, че редакцията не може да укаже нищо по повдигнатия отъ нея въпросъ, особено пакъ, за че писма съ се ужъ чели, е достатъченъ да се убѣди всѣкий, че обнародваното отъ нея е невѣрно.

Колкото се же отнася до въпроса за допълненіята на контракта съ пощонаемателя, управлението счита за дължностъ да приведе само слѣдующитѣ данни, които съ достатъчни да освѣтлятъ общественото мнѣние.

Извѣстно е, че лѣтно врѣме, когато параходитѣ плуватъ по Дунава, между столицата и крайбрѣжнитѣ на Дунава градове Рахово и Свищовъ имаше пощенско съобщение само веднажъ, въ седмицата, презъ Ломпаланка тѣй што, кореспонденцията за тия мѣстности окъняваше, като тя въ по голѣмата си частъ, трѣбваше да се опаква презъ Руссе.

За да се удовлетвори слѣдователно една въпиюща нужда, управлението намѣри за необходимо да открие двѣ нови линии за пощенско съобщение; тѣ съ Плъвецъ — Рахово и Бѣла — Свищовъ.

За откриваніето на тия двѣ линии бѣха нуждни 28 конѣе. Освѣнъ тия послѣднитѣ, нуждни бѣха и други още 28 конѣе, съ които трѣбваше да се увеличи комплекта на конѣето по София — Ломския трактъ и чрезъ

това, да се даде възможностъ, што само съ едно размѣстване да се поставя зимно врѣме пощенско съобщение между Ломъ и Видинъ, презъ гдѣто минава международната пощенска кореспонденция, а при това да се даде възможностъ што лѣтно врѣме, да могатъ да се пренасятъ, освѣнъ пощитѣ и повече пактици отъ колкото до сега.

Тия съ причинитѣ за допълненіята на контракта, и ето цифритѣ, които е ималъ въ съображение Министерския Съвѣтъ, при разрѣшеніето на въпроса и които трѣбва да има всѣкий, комуто въ дѣйствителностъ съ мили държавнитѣ интереси.

Приходитѣ отъ пактицитѣ съ възлизали:

въ 1880 година на	58,392 лева
„ 1881 „ „	61,187 „
„ 1882 „ „	50,336 „
„ 1883 „ „	50,889 „

всичко въ 4 год. 220,804 лева

Срѣдното число е слѣдователно 55,201 левъ отъ които, като се спадне слѣдуюмата се по първоначалния контрактъ на пощонаемателя по 25% сума, оставатъ за държавното съкровище 41,400 лева 75. Тая послѣдната сума се прочее отъгива на пощонаемателя срѣщо слѣдующитѣ задължения:

1. Той се задължава да издържа по Ломския трактъ 28 конѣе безъ всѣко възпаграждение, за които ако се плащаше по цѣлата на контракта, суммата щеше да възлиза на $(28 \times 73 \text{ л. } 50) \times 12$ или годишно 24,696 л.

2. Въсто по $73\frac{1}{2}$ л. пощонаемателя се задължава да издържа други 28 конѣе за горѣпомѣнатитѣ нови трактове (Бѣла — Свищовъ и Плъвецъ — Рахово) за които да му се заплаща по 65 лева мѣсячно; разницата слѣдователно по $8\frac{1}{2}$ лева на конѣ ще въ възлиза годишно на $(28 \times 8\frac{1}{2}) \times 12 =$ 2,856 л.

При горнитѣ сумми трѣбва да се прибавятъ заплатитѣ на най-малко 20 станционни писари, които се поддържаха единствено за контрола по службата на пактицитѣ, съ заплата 1,080 лева годишно 21,600 л.

И тѣй общата сума възлиза на 49,152 л. безъ да се считатъ разноскитѣ, които ежегодно послѣдваша за напово поставяни конѣе по горѣбзброенитѣ трактове зимно врѣме, и за които въ течението на четире мѣсяци се заплащаха повече отъ около десети а хиляди лева.

Трѣбва ли още да се прибавятъ и суммитѣ нуждни за доставката на воденитѣ отъ станцинитѣ писари книги и тѣхната провѣрка?

Предлежи слѣдователно да се направи едно сравнение между отетжитѣ бери отъ пактицитѣ и оная взета въ съображение отъ Министерския Съвѣтъ.

Отъ горѣвзложеното става явно, че правителството, чрезъ направенитѣ допълненія на контракта, освѣнъ че спестява една значителна сума за държавното съкровище, но то предоставя още по-голѣми улеснения за публиката. Тая е цѣльта и значението на допълненіята, които въ нищо не прѣчатъ на правителството за да

може то да държи нужния контрол изобщо надъ пощенската служба и надъ оная за пътниците, за които се отпускатъ конѣ само тогава, когато конѣтъ не сѣ заети съ пренасянieto на пощитѣ.

А че съ всяка поща се испровождаатъ по около 600 и 900 килограма посылки и, че службата за тѣй нарѣчената посылочна кореспонденция не е унищожена, това е общеизвестно, и който има работа съ пощата, пѣма освѣтъ да иде въ пощенското писалище за да види какво се товари на пощенскитѣ кола.

Ако държавната печатница е сѣщнала исклучител о затруднение за испроважданieto изведнажъ 700 пакети съ около 14,000 килограма тѣжина, то причинитѣ за това трѣбва да се търсятъ съвѣмъ другадѣ, а не въ пощенската служба.

Тора за сега отъ страна на главното управление на пощитѣ и телеграфитѣ, като отговоръ на редакцията на в. „Търновска Конституция“.

За управлението, (подписалъ) Главний Инспекторъ на Телеграфитѣ и Пощитѣ:

Р. Ивановъ.

По Варненското окръжие.

ПРИКАЗЪ

№ 2.

На основаніе чл. 19 отъ закона за окръжнитѣ управители и околийскитѣ началници чл. 50 буква б и д отъ закона за чиновницитѣ и за издаване невѣрно свидѣтелство на бившия надзирателъ при затворѣтъ Петръ Чобай отчислявамъ смотрителя при Варненскій окръженъ затворъ Карпъ Юрахно отъ 4 януарий и вмѣсто него назначавамъ Стефанъ Стойчевъ отъ сѣщното число.

Послѣдния назначавамъ приврѣменно, за испитание, съгласно чл. 8 отъ закона за чиновницитѣ и ще получавя 93 лева 75 ст. съгласно чл. 28 отъ сѣщій законъ до окончателното му утвърждение.

Варна, 1 януарий 1884 година.

За окръженъ управитель: Х. Кунновъ.

ПРИКАЗЪ

№ 5.

На основание чл. 19 буква е отъ уставѣтъ за полицейската стража и вслѣдствие рапортѣтъ на Варненскій градоначалникъ отъ 17 мѣсець подъ № 2730, отчислявамъ отъ 1 декемврий мѣс. 1883 год. младшии пѣши стражаръ Ст. В. Лопушновъ за злоупотрѣбление и вмѣсто него отъ 13 сѣщій назначавамъ Р. Митевъ.

Варна, 3 януарий 1884 година.

Окръженъ управитель: Тишевъ.

По Софійското окръжие.

ПРИКАЗЪ

№ 14.

На Кмета отъ Говедарарската община, за гдѣто е даль невѣрни свѣдѣния съ увеличение числото на годинитѣ на Заре Ивановъ отъ с. Досней-Махала съ цѣль

да освободи сина му отъ военната служба, правя строгъ виговоръ, като го предупреждавамъ въ бждѣще да бжде справедливъ, за да не изгуби довѣрието на правителството и навлече върху си по голѣма отговорность и наказание.

София, 19 януарий 1884 годиаа.

Окръженъ управитель: Г. Вълчановъ.

По Плевненското окръжие.

ПРИКАЗЪ

№ 7.

Вслѣдствие донесението на подвѣдомственный ми Луквитский околийскій началникъ отъ 5 того подъ № 14 правя строгъ виговоръ на старшия стражаръ при Луквитското окол. управление Анастасу Христову за неакуратното испълнение служебнитѣ си обязанности и непокорство на висшето си началство, като сѣщеврѣменно му явявамъ, че ако продължава службата си по тоя начинъ, и запапредъ ще бжде отчисленъ отъ длъжность.

Плевенъ, 14 януарий 1884 година.

Окръженъ управитель: Славковъ.

По Шумненското окръжие.

ПРИКАЗЪ

№ 5.

На основание чл. 19 буква в отъ устава за полицейската стража и рапортѣтъ на господина Османъ-Пазарскій околийскій началникъ отъ 7 того подъ № № 67 и 74, обявявамъ строго мѣрание на старшии коннии стражаръ Статъ Христовъ и младшии пѣшии стражаръ Панайотъ Славевъ, и двамата служащи при Османъ-Пазарската полиция, за дѣто на 6 того сѣ си позволили самоволно да се отлъчатъ отъ казармата и отишли да пиянствуватъ изъ града. Предупреждавамъ Христова и Славева, че за втора подобна постѣпка ще бждѣтъ отчислени.

Настоящій приказъ да се съобщи по принадлежность особено на Османъ-Пазарскій околийскій началникъ, който ще го обяви на стражаритѣ.

Шуменъ, 11 януарий 1884 година.

За Окръженъ управитель: Ив. А. Недовъ.

По Разградското окръжие.

ПРИКАЗЪ

№ 3.

На основание чл. 48 отъ закона за чиновницитѣ и чл. 19 буква в отъ устава за полицейската стража наказватъ се дисциплинарно младшии пѣши стражари Станчо Халевъ и Г. Недевъ отъ Разградска околия, по представлението на околийския началникъ № 95 отъ 10 того, съ лишение вѣчки единъ по 10 лева отъ платата имъ за мѣсець януарий 1884 година за просрочване отпуска си.

Разградъ, 11 януарий 1884 година.

За окръженъ управитель: Д. Д. Куртевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 45.

Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията, има честь да обяви на българскитѣ учени и списатели, че то е обрело нижеслѣдующитѣ премии на онѣзи отъ тѣхъ, които до края на настоящата 1884 год. напишатъ и представятъ въ това Министерство най-доброто, най-общедостъпното и приспособимото къмъ българското селско стопанство ръководство по слѣдующитѣ отрасли:

- а) по земледѣлието, лева 2500;
- б) по скотоводството, лева 1200;
- в) по лозарството и по винодѣлието, лева 1200, и
- г) по садоводството, лева 1200.

Представенитѣ съчинения ще се разгледатъ отъ Учебний Съвѣтъ при Министерството на Просвѣщенiето въ присѣдствието на двама делегати отъ Министерството на Общитѣ Сгради и пр. и одобренитѣ отъ тѣхъ ще си останатъ пълна собственостъ на съчинителитѣ; Министерството ще има грижа само за тѣхното разпространение.

Забѣлѣжка. Г. г. съчинителитѣ ще иматъ добрината да обърнатъ внимание особено на слѣдующитѣ части отъ поименованитѣ отрасли:

1.) По земледѣлието: видове на почвата, практическо распознаване на почвата, нужни за всяка почва торъ, врѣме и начинъ за наторяване разнитѣ почви, пригоднитѣ за всяка почва растения; бързо и икономическо за нашитѣ селяни работение на земята и прибиране на храната, поддържане чистотата на семената; запазване растенията и хранитѣ отъ повреждане и развала; удобнитѣ за оране и посѣване врѣмена, най-добритѣ за нашитѣ мѣста и средства, оръдия за работение земята, за жетва, за превозване и върхане хранитѣ; най-първитѣ и възможнитѣ за българина днесъ за днесъ средства и оръдия по улучшението на неговото земледѣлие, указването на получаемитѣ въ просвѣтитѣ страни количества произведения отъ еднаква по количество и качество земя и причинитѣ на това и въобще ясно и осизателно посочване на всичко, що се касае до рационалното работение на земята и що може да се примѣни още отъ сега на земледѣлието въ България.

2.) По скотоводството: най-добритѣ и възможнитѣ въ България породи отъ едъръ и дребенъ добитъкъ; самоусъвършенствование на съществующитѣ породи, най-сгодната храна за всяка порода, гледание на разнитѣ породи зимъ и лѣтъ; предпазване отъ разни белести; практическото распознаване и лѣкуване на болнитѣ дебатъци: построяване на яхъритѣ и другитѣ мѣста за пощувание и зимуване разнитѣ породи и др. под.

3.) По лозарството и винодѣлието: практическо запознаване на каква почва каква лоза може най-добри да успѣва; качеството на торовѣтъ споредъ почвата; най-добритѣ породи гроздие за вино или за яденіе; на добрий начинъ за обработване на лозята споредъ положението на мѣстата и почвата, събиране на гроздието, тѣжканието, нуждитѣ сѣдове, наливане на виното, сѣдове за това, мѣста за държане на виното, претаканіе и времена за претаканіе, какъ се правятъ по прочутитѣ вина въ другитѣ страни, какви вина трѣбва да се приготвятъ у насъ, какъ да се запазватъ отъ развала и отъ обезсилване, какъ трѣбва да се

испращатъ на далечъ и по море на проданъ, какъ какви вина бихме могли да испратимъ и др. под.

4.) По садоводството: удобнитѣ за овощни дървета почви, распознаване какви дървета прилягатъ на пѣвѣстна почва, най-добритѣ и възможнитѣ за България овощия, начинъ и врѣме за сѣяние гледание на разнитѣ породи овощни дървета, чистение присаждане: събиране на плодовѣтъ, тѣхното съхраняване, сушеніе на сливитѣ и др. под.

София, 2 януарий 1884 година.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 560.

Министерството на Финанситѣ обявява на интересующитѣ се че на 2/14 априль 1884 год. на 2 часа слѣдъ пладне, въ Софійското окръжно управление, ще се произведе търгъ за отдаването експлоатацията на мината на каменнитѣ въглища въ с. Мошино.

Главнитѣ условия на предприятието сѣ слѣдующитѣ:

1) врѣмето на отдаването експлоатацията ще бѣде 15 години, което ще почне отъ 15 май 1884 год., а определенното пространство, въ което предприемача ще може да вади въглищата, ще бѣде четири-квадратни километра, показани въ приложенитѣ къмъ поемнитѣ условия планъ. Министерството ще може, ако потрѣба да експлоатира или да отдаде въ експлоатация минитѣ за каменнитѣ въглища, находящи се въпъ отъ означенитѣ четири кил. квадратни.

2) предприемача ще бѣде задълженъ да плаща на правителството за всеки изваденъ тонъ въглища, правото, което ще се получи при наддаването.

3) предприемача ще бѣде длъженъ да доставя на врѣме на държавата на индустриалнитѣ заведения и на публиката въглища, срѣщу цѣни, които немогатъ да надминатъ цѣнитѣ, определени въ таблицата, приложена къмъ поемнитѣ условия.

Интересующитѣ се могатъ да узнаятъ поемнитѣ условия на предприеманіето, а равно и всичкитѣ други условия наложени върху предприемача, тѣхъ също и правата, които му се даватъ въ канцеларията на Министерството на Финанситѣ, гдѣто ще имъ се съобщатъ и всичкитѣ свѣдѣния отпосащи се до настоящитѣ търгъ.

Офертитѣ, въ които предлагането право за тонъ отъ 1000 килограмма трѣбва да е означено въ левове и стотинки, ще бѣдатъ писмени, запечатани и съ надписъ: оферта за експлоатацията на мината на каменнитѣ въглища въ с. Мошино; тѣ ще се триематъ въ Софійското окр. управление до денътъ и часътъ определени за търгътъ. Офертитѣ трѣбва да бѣдатъ придруженитѣ отъ едно свидѣтелство, въ удостовѣрене, че наддавача е положилъ въ едно отъ държавнитѣ ковчезничества или въ Българската Народна Банка залогътъ отъ сума десетъ хиляди лева или равна гаранция, изискуема отъ членъ 13 на поемнитѣ условия; въ противенъ случай тѣ ще бѣдатъ уничтожени.

ИЗВѢСТІЕ

№ 580.

Главното телеграфо-пощенско управление има честь да извѣсти, че въ Лѣсковската телеграфо-пощенска станция се откри дѣйствието за приеманіе и предаване на парична и посилочна кореспонденция.

Бюджетъ на Софийското градско общинско управление за 1884 година.

§§	ПРИХОДИ	Сумми на приходитѣ		§§	РАСХОДИ	Сумми на расходитѣ	
		лева	ст.			лева	ст.
	Часть I. Обикновенни приходи.				Часть I. Обикновенни расходи.		
1	Отъ недвижими градски имущества	104,500	—	1	Съдържание личний съставъ на централното отдѣление	14,640	—
2	Отъ дажби и такси по чл. 64 отъ общинския законъ бук. а до з	79,000	—	2	Съдържание личний съставъ на канцелярията	11,880	—
3	п. п. 4 и 5	315,850	—	3	Съдържание личний съставъ на ковчежничеството	8,280	—
	Всичко	499,350	—	4	Съдържание личний съставъ на санитарното отдѣление	11,720	—
				5	Съдържание личний съставъ на комисията	12,240	—
				6	Съдържание личния съставъ на строителното отдѣление	39,520	—
				7	Съдържане личний съставъ на пожарната команда	20,760	—
				8	Съдържание личний съставъ на градский адвокатъ	3,600	—
				9	Вещественни расходи въ различнитѣ отдѣления на управлението	12,000	—
				10	Помощи и субсидия	53,600	—
				11	Съдържане полицейск. участъци	11,400	—
				12	Общи градски потребности	134,000	—
					Всичко	333,640	—
	Часть II. Извънредни приходи.				Часть II. Извънредни расходи.		
1	Отъ различни недобори	342,000	—	1	Приготовление проекта за разни градски сгради	10,000	—
2	Отъ субвенция отъ правителството	100,000	—	2	Построение нови сгради и дооскарване започенати	469,500	—
3	Отъ непредвидени	16,000	—	3	Лихви и амортизенти	50,000	—
	Всичко	458,000	—	4	Дългове	20,000	—
				5	Експроприации	50,000	—
				6	Подпогане театрална трупа	2,000	—
				7	Непредвидени	22,210	—
					Всичко	623,710	—
	Сборъ на приходитѣ по първата и втората части	957,350	—		Сборъ на расходитѣ по първата и втората части	957,350	—

(Под.) Кметъ: Н. Сукларовъ, Помощникъ Секретаря: К. Стояновъ.

Утвърждавамъ съ забѣлжитѣ, направени въ разпосний бюджетъ. — София, 11 януар. 1884 г. — Министръ на Вътр. Дѣла: Д. Цалковъ

Софийско градско общинско управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 175.

Софийското градско общинско управление извѣства съ това за всеобщо знание, че приложената при това обявление таблица за такситѣ върху потребителнитѣ вещи (октроа) въ г. София, влиза въ дѣйствие отъ днесъ слѣдъ единъ мѣсець, съгласно чл. 5 отъ законътъ за градското право (данъкъ октроа), т. е. отъ 17 идущий февруарий, текущата 1884 година.

г. София 17 януарий 1884 год.

И. д. кмета: Д. Н. Коцевъ.
Секретарь: К. Стояновъ.

ТАБЛИЦА

за такситѣ върху потребителнитѣ вещи (октроа) въ г. София.

I. Отъ пиятия.

1. Отъ всѣка ока вино и оцетъ мѣстни и ино-	лева. стот.
странни, въ бурета	— 5
2. Отъ единъ градусъ спиртъ, ракия, ромъ и конякъ по алколометра на Вангера, отъ 14 градуса температура, въ бурета по	— 1/2
3. Отъ една ока бира и въ града работена въ бурета	— 5
4. Отъ бира въ стѣкла, стѣкло отъ 1/2 ока, внесено въ града	— 5
5. Отъ всякакъвъ видъ вина съ стѣга запечани	— 50
6. Отъ всяко запечатано стѣкло разни ликьори, като се взема за половинъ ока: ромъ, конякъ, апсентъ, вермутъ, битеръ, кирасованилия, русска водка и проч.	— 30
7. Отъ единъ сифонъ содова вода, работена въ града и вѣнъ	— 2
8. Отъ една ока кафе и цикория	— 20
9. Отъ една ока чай въ пакетъ и кутинъ безъ разлика	1 —
10. Отъ една ока чай въ санджци изсипанъ безъ разлика	— 25

II. Отъ предмѣти за ядене.

11. Отъ една ока захаръ	— 5
12. Отъ една ока захарни издѣлия, като локумъ, комноти, бонбони и всички захарни предмѣти	— 10
13. Отъ една ока макарони, фиде, галети въ бурета и кутинъ, грисъ, трахана, нишесте, скорбяла, гершле, саго, арпакашъ, лимони, портокали, нарове, стафиди, смокини, хурми, бадеми, фъстъци, лѣшници (не мѣстни), зейтинъ, шарлаганъ, и въ стѣгла, гахънъ, аясонъ и резане	— 10
14. Отъ една ока маслини, черни сухи сливи и леблеби	— 5
15. Отъ една ока орисъ безъ разлика	— 3
16. Отъ една ока пресни овощия, череши, вишни, круши, ябълги, дюли, мунмули, орѣхи, пресни и сухи, кестени, зарзалии, праскови, скоруши, гроздье, сливи, съ исключение на	

дивитѣ малки круши, сливи. (джанки), ябълки (киселици)	лева. стот.
—	1
17. Отъ една кола лубеници, коравци (кауни)	1 —
18. Отъ една ока черъ хайверъ	1 —
19. Отъ една ока октопотъ, риба, марината, сушена, пушена, солена въ качета или друго-яче, съ исключение рибитѣ: шаранъ, сомъ, бѣла риба, щука, косакъ, смадокъ, расперъ, платика и хамсия	— 20
20. Отъ една ока сирене, швейцарско, голандско, и др. подобни	— 40

III. Отъ предмѣти за строение.

21. Отъ една кола кересте, (дървета, дъски, и др. под.) варъ и дѣланъ камък	1 —
22. Отъ единъ товаръ кересте и варъ (керечъ)	— 25
23. Отъ една кола тухли и простъ камък	— 20
24. Отъ една кола пѣськъ, чакълъ и прѣсть (земя) съ текъ конъ (съ чифтъ двойно)	— 5

IV. Разни предмѣти:

25. Отъ касса газъ (отъ 23 оки)	1 —
26. Отъ една ока тютюнъ на листове, произведение на Княжеството	— 10
27. Отъ една ока тютюнъ: Хасковскый, Джумайскый, Кавалскый, Неврокопскый и други отъ еднакво качество	— 30
38. Отъ една ока тютюнъ: Вохча, Ая-сулубаджа и др. п. на листове	1 —
29. Отъ една ока тютюнъ дробенъ, цигари, напириси и пури I и II качество	1 —
30. Отъ една ока тютюнъ дробенъ III и IV качество	— 30
31. Отъ една ока тютюнъ дробенъ V качество	— 10
32. Отъ една ока свѣщи спармацети	— 10

Всичкитѣ непредвидени ва тая таблица стоки не подлежатъ на друго право освѣнъ на правото бачъ — по ст. 20 на кола, съгласно чл. 64 буква б) и в) отъ „закона за общинитѣ и за градското управление“.

София, 17 януарий 1884 година.

И. д. кметъ: Д. Н. Коцевъ.
Секретарь: К. Стояновъ.

Отъ Министерството на Вѣншнитѣ Дѣла.

СЪОБЩЕНИЕ

№ 50.

Министерството на Вѣншнитѣ Дѣла и Исповѣданията обявява, че пѣкой се Алеко Кочовъ, българинъ, изъ Търново, който отъ началото на м. януарий 1882 г. е отсъствувалъ отъ роднитѣ си градъ презъ ноцъта на 4-й м. априлий се е удавилъ въ р. Дунава при г. Рени.

Това се съобщава на родителитѣ, роднитѣ и на слѣднитѣ на покойнитѣ за тѣхно знание.

София, 5-й януарий 1884 година.

Главенъ секретарь: П. А. Черневъ.

Телеграфически депеши

на

„ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ“.

(Агенция Хаваасъ).

21 януарий 1884 година.

Лондонъ. Г. Гошенъ, въ едно слово, което той произнесе вчера, пожела дано Гордонъ Паша сполучи въ миссията си у Суданъ, та съ това да се убѣдятъ мусулмантѣ, че въ всичкитѣ имъ стълкновения съ християнитѣ ще биватъ окончателно побѣдявани.

Г. Гошенъ вѣрва, че силитѣ ще съизволятъ да се съспендира закона за ликвидацията отъ 1880 год. за да може да се уреди финансово положение на Египетъ.

Пирижъ. Камарата свърши разискванетоъ върху икономическата криза съ прѣмещението дневенъ редъ одобренъ отъ кабинета.

Послѣ това камарата вотира предложението на г. Клемансо, да се назначи анкетна комиссия.

Темпъ обнародва една нота отъ комитета за защита на интереситѣ на притежателитѣ на турски фондове, въ която тѣ заявяватъ, че сливането на турскитѣ дългове въ единъ е нѣщо, което не може да се допусне до когато всичкитѣ финансови условия, произтекающи отъ Берлинскитѣ трактатъ не се изпълнятъ, и особено додѣто не се опредѣлятъ принадлежащитѣ се части на увеличенитѣ държави, произведението на които е предназначено за бондхолдеритѣ.

22 януарий 1884 година.

Парижъ. Г. Валфрей замина за Петербургъ, упълномощенъ отъ Парижкитѣ финансови учреждения, да се договори съ чуждестраннитѣ правителства върху уреждането принадлежащитѣ се части отъ Турскитѣ дългъ на Сърбия, България, Гръция и Черна-Гора.

Английскитѣ и Холанскитѣ бондхолдери сж дали г-ну Валфрею сжщо такъво пълномощие.

Цариградъ. Портата не е още рѣшила нищо относително Египетъ. Тя слѣдва да търси едно приятелско разрѣшение.

Англия настоява да узнае ясно опредѣленитѣ договария на Турция.

Портата била искала Англичанитѣ да испразнятъ Египетъ, а тя да занеме Дамietta, Суезъ и Каиро, отъ гдѣто да почне дѣйствиата си.

Мисли се, че, възъ такива основанця, невъзможно е да се дойде до споразумѣние.

Разградско окр. управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 21.

На 1 мартъ 1884 год. въ 3 часа послѣ обѣдъ въ канцелярията на Разградското окр. управление ще се отдаде на публиченъ търгъ съ тайно малонаддаване поправката на правителственното здание въ което се помещава окр. управление.

Цѣпната спорѣдъ смѣтката възлиза на 14,598 лева и 52 стотинки.

Плана, смѣтката и условията могатъ да се виждатъ въ окръжното управление всяки день освѣнъ неприсѣтственнитѣ дни.

Залогъ 5% отъ стойността.

Разградъ, 2 януарий 1884 год.

За окръженъ управителъ: Д. Д. Куртевъ.

За секретаръ: Ст. Теодоровъ.

1—(32)—?

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2950.

Съ настоящето, постоянната комиссия, съгласно постановлението си отъ 12 текущаго мѣс. под № 131, честь има да обяви на почитаемата публика за всеобщо знание, че въ помѣщенieto на комиссията ще се отдадѣтъ подъ наемъ за идущата 1884 год. съ наддавателенъ търгъ, слѣдующитѣ имущества на незавърналитѣ се още отъ бѣгство турци като: ниви, ливади, и лозя, които се намиратъ въ селата и градоветѣ на окръгътъ, и къщята имъ, които се намиратъ само въ селата, съ срокъ до истичанието на 1884 год.; наддаването, и възлагание ще се почне на 13 февруарий 1884 год. отъ 10 часа сутриньта и продължава непрекъснато до 3 часътъ послѣ пладне, тѣй сжщо ще продължава на 14, 15 и на 16 сжщитѣ мѣсець въ който день търгътъ се свършва въ 3 часа послѣ пладне. —

За това ония господа, интересующитѣ се да наематъ горѣизложенитѣ имущества, могатъ да се явяватъ катадневно въ канцелярията на комиссията, за прегледвание подробно условията, освѣнъ не присѣтственитѣ дни.

г. Вратца, 22 декември 1883 год.

За прѣдседателъ: Добре Ганчовъ.

За секретаръ: Н. Ив. Абузовъ.

2—(1467)—2

Габровска митница.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3368.

На 18 идущий февруарий 1884 год. презъ присѣтственнитѣ часове, въ помѣщенieto на митницата, ще се произведе публиченъ търгъ за продажбата на слѣдующитѣ конфисковани стоки:

215 парчета дървени лопати.

15 оки дробенъ Источно-Румелийски тютюнъ (въ пакети).

12 дузини малки огледала.

Желающитѣ да ги купятъ, умоляватъ се да присѣтствуватъ за наддаване въ опредѣленото врѣме и мѣсто.

Гр. Габрово, 14 декември 1883 год.

Управителъ: С. Поповъ.

Писаръ: Евтимовъ.

2—(1448)—3